

3. Mose 26

Westminster Leningrad Codex

- 1 לא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִים וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לִאֲתַקְיָמוֹ לָכֶם וְאָבֵן מַשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ בָאָרֶץכֶּם לְהַשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
- 2 אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקֻּדְשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה: ם
- 3 אִם־בִּקְדַּחְתִּי תִלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם:
- 4 וְנִתַּתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ:
- 5 וְהִשְׁיֵג לָכֶם בַּיּוֹם אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יִשְׁיֵג אֶת־זֶרַע וְאִבְלָתָם לַחֲמֹכֶם לְשִׁבְעַת יָמִים בָּאָרֶץכֶּם:
- 6 וְנִתַּתִּי שְׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאִין מִחֲרִיד וְהַשְׁבַּתִּי מִיָּד רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא־תַעֲבֹר בָּאָרֶץכֶּם:
- 7 וְרִדַּפְתֶּם אֶת־אֲבִיכֶם וְנִפְּלוּ לִפְנֵיכֶם לְחָרֵב:
- 8 וְרִדְפוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רִבְבָה וְרִלְפוּ וְנִפְּלוּ אֲבִיכֶם לִפְנֵיכֶם לְחָרֵב:
- 9 וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֹתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֹתְכֶם וְהִקְיַמְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם:
- 10 וְאִבְלָתָם יִשָּׁן וְיִשָּׁן מִפְּנֵי חֶדֶשׁ תּוֹצִיאוּ:
- 11 וְנִתַּתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל גִּפְשִׁי אִתְּכֶם:
- 12 וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם:
- 13 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהַיֵּית לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מַטֵּת עַלְכֶּם וְאוֹלֶךְ אֹתְכֶם קוֹמָמוֹת: פ
- 14 וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה:
- 15 וְאִם־בִּקְדַּחְתִּי תִמָּאֲסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטִי תִגְעַל גִּפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לְהַפְרֹכֶם אֶת־בְּרִיתִי:
- 16 אֲף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה־נָּתַת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עָלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת־הַשְׁחָפָת וְאֶת־הַקְּלָחַת מִכִּלּוֹת עֲנִיָּים וּמִדִּיבַת גִּפְשׁ וְזִרְעָתָם לְרִיק וְרַעֲשָׁם וְאִבְלָהוּ אֲבִיכֶם:
- 17 וְנִתַּתִּי פָנַי בָּכֶם וְנִגְפַתֶּם לִפְנֵי אֲבִיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שְׁנֵאֵיכֶם וְנִסְתָּם וְאִין־רָרָף אֹתְכֶם: ם
- 18 וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְנִסְפַּחְתִּי לְיִסְרָה אֹתְכֶם שְׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם:
- 19 וְשִׁבְרַתִּי אֶת־גְּאוֹן עֲזָבְכֶם וְנִתַּתִּי אֶת־שְׁמִיכֶם בְּכַרְזָל וְאֶת־אֶרֶץכֶּם בְּנִחְשָׁה:
- 20 וְתֵם לְרִיק בְּחֹכְכֶם וְלֹא־תִתֵּן אֶרֶץכֶּם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פִּרְיוֹ:
- 21 וְאִם־תִּלְכּוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תֵאָבֹדוּ לְשֹׁמֵעַ לִי וְנִסְפַּחְתִּי עָלֵיכֶם מִכָּה שְׁבַע בְּחַטֹּאתֵיכֶם:

22 והשלחתי בכם את-נתיב השדה ושפלה אתכם והכריתוה את-בהמתכם והמעטת אתכם ונשמו דרכיכם:

23 ואם-באלה לא תנסו לי והלכתם עמי קרי:

24 והלכתי אף-אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם-אני שבע על-חטאתיכם:

25 והבאתי עליכם חרב נלמדת נקם-ברית ונאספתם אל-עריכם ושלחתי לך ברתוככם ונתתם ביד-אויב:

26 בשברי לכם מטה-לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: ם

27 ואם-בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי:

28 והלכתי עמכם בחמת-קרי ויסרתי אתכם אף-אני שבע על-חטאתיכם :

29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו:

30 והשמדתי את-במתיכם והכרתי את-חמניכם ונתתי את-פגריכם על-פגרי גלויכם ונגעלה גפשי אתכם:

31 ונתתי את-עריכם חרבה והשמותי את-מקדשיכם ולא אליהם ברים גיחסכם:

32 והשמתי אני את-הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה:

33 ואתכם אזכה בגלים וחריקתי את-עריכם חרב והייתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה:

34 אז תרצה הארץ את-שבתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את-שבתיה:

35 כל-ימי השמה תשבת את אשר לא-שבתה בשבתתים בשבתכם עליה:

36 והנשארים בכם והבאתי מרחל בלבכם בארצת איביהם ורצר אתם קול עליה נלח וגסו מגסת-חרב ונפלו ואין רצר:

37 וכשלו איש-באחייו במפני-חרב ורצר אין ולא-תהיה לכם תקומה לפני איביכם:

38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם:

39 והנשארים בכם ימקו בעוונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו:

40 והתורו את-עונם ואת-עון אבתם במעלם אשר מעל-בי ואף אשר-הלכו עמי בקרי:

41 אף-אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או-אז יבנע לבכם העלל ואז ירצו את-עונם:

42 וזכרתי את-בריתי ועלוב ואף את-בריתי יצחק ואף את-בריתי אברהם אפר והארץ אזכר:

43 והארץ תעוב מהם ותריץ את-שבתיה בהשמה מהם והם ירצו את-עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת-חקתי געלה נפשם:

44 ואף-גם יזאת בהיותם בארץ איביהם לא-מאסתי ולא-געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיכם:

45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי-אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להגות להם לאלהים אני יהוה:

46 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה ביני ובין בני ישראל בקר סיני ביד-משה: פ

